

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ולא מועלין
אפילו מדרבנן. ע"י לקמן יב
ע"ז תוס' ד"ה ודמיו:

רבינו גרשום

שעשאה למעלה דהיינו כמאווהה לא תמי דאין מועלין בה משום דעולה ללי ואע"י שנעשית כמאווהה אין בה היתור לכהנים הולבך מועלין בה: וקסני: בהיא (ו) משנה עממה כל שהיה פסול בקדש כגון הני דשינה במליקה והואה אינו מטמא בגדים אצית הבלעיה: והיינו מדרש מגו מדרש נלומר דהכי דייקין דמי היכי דהיא דקתני וכולן אינן מטמאין בגדים מיירי בשניי מקום מליקה דמוקמינן ההם אף הא נמי דתני כל שהיה פסולו בקדש אינו מטמא בגדים מיירי בשניי מקום מליקה: וכל שלא היה פסולו בקדש: כגון שעבר זמנו או שיצא גפה או קטענה רגלה דהיינו פסול דשלא בקדש אלא שפירע לא קודם שהוקדשה וגמלתה מטמא בגדים אצית הבלעיה: וקסני: שפירע פסולו לו כל שהיה פסולו בקדש אם עלו לא ירדו: והיינו אידך וחדא מגו מדרש דמי היכי דהאי כל שהיה פסולו בקדש אינו מטמא בגדים אצית הבלעיה מיירי בשניי מקום מליקה דהיינו מחילת עבודה אף האי דקתני נמי כל שהיה פסולו בקדש אם עלו לא ירדו בשניי מקום מליקה מיירי וקתני אם עלו לא ירדו וכי דשניי מקום מליקה לא ירדו דהחלטה עבודה אם עלו לא ירדו האי דקתני בשניי מקום שמיטה לאחוד דהיינו התחלטה עבודה אם עלו לא ירדו: והיינו מיוצמא דרבה בריה דאבהו: והא דפליגי ו (עלה) רבה ורבי יוסף: בשניי מקום שמיטה לית ליה לרבי אבהו דאמר רבי אלעזר דתם בנות אינן שמיטה לנשים דהכי תנינן תנאין: וזכרם בפי' תלמוד (דף ק"ב): שנין בנות יחיד לנמה צבור דהיינו מוצא בנות יחיד ארנה טעונה נפון ולא תנופה ולא הגשה ולא ריח ניחוח ואינו נפסל ביצוא כו'. אם הקדיש בהמה להקריבה עולה בצמם

[illegible][illegible]

חדא מנו חדא וחדא מנו חדא יז ב'י. שלשה צבוח היום כדמפרש ואזיל
 ויכולין ארין מטמאין בגדים כ'י משנה היא בוצאים פ' חטאת העוף
 (דף יט:) וקאי אצבא דלעיל מינה משונה ב'י פסולי מלקיהו והשאת קאמר
 אע"ג דנעשית מלקתן בפסול מ"מ מהניא חלק לאפוקיהו מדידי טומאת
 נבלת העוף טהור ומעטלין ב'י טומאת

מחטתא כ'י האי חון מחטתא לא קאי
אלא אמועלין בןן משום דבעולה ז' מועל
בה אף כ'י נעשית כדניה קאמר חון
מחטתא שעשאה למטה כמעשה חטתא
לשם חטתא דהרי היא דעשית כדניה
הילכך אין מועלין בה שהרי י' בה שעת
היתר לכהניס וקאמר עלה ז' כל שפסולו
בקדש אינו מטמא כ'י פירוש כל י' שיש
ליה הכשר במקום אחר כגון י' כל שינוי
מילוקי הקדשם בירשא אלמא קרי שפסולו
בקדש לכל י' דאינו מטמא בגדים אצות
הצליעה והסם קמני עולת העוף שעשאה
למטה פסולה ואין מטמא בגדים אצות
הצליעה ובפרק מוציא מקדש (ובחסין דף
פד.) תנן צמיתיה דר' שמעון כל שפסולו
בקדש הקדש מקבל ואם עלו לא ירדו
א' אלמא דשני עולת העוף שעשאה למטה
כלומר שנקלע למטה א' קאמר ר' שמעון
כ' עלו לא ירדו והיינו כמו י' דשינוי
דרום צנחמה דמליקת עוף כשחטתה
צנחמה אצל מחטתא שעשאה למטה לא

מִיִּיתִי דָּהָא אֲמַר בְּחֻטָּאת מְלָקָה בִּצְ"מ בְּמוֹצָא כְּשֶׁרָה וְהָא דְתַנִּינָא פִּרְי חֻטָּאת
הָעוֹף (ס' ד' ע"ד) חֻטָּאת הִיא שְׁעָשְׂתָה לְמַטְּהָ פְסוּלָה רַ"ל דְּשִׁמִּי בְּהֵאָה עִזוּ וּמִשְׁנִי
נִגְמִיתָ עִזוּ (א' מ"א) לְמִיפְרָךְ דָּהָא לֹא דָמִי כָּל לְשִׁינֵי דְרוּם דְּשִׁחִטָה אֲכָל פִּרְךְ
שְׁפִיר מַעוֹלָה שְׁעָשְׂתָה לְמַטְּהָ דְלֹא מִי הָא קִטְרוּרָה בִּרְאָשׁוֹ שֶׁל מוֹצָא אֲרָךְ
מְלִיקָה בִּרְאָשׁוֹ שֶׁל מוֹצָא הִיכְלֵי יוֹ מִקְלָה לְמַטְּהָ פְסוּלָה וְהָא שִׁינֵי דְשִׁחִטָה
הִיוּ כְמוֹ שִׁינֵי יוֹ דְשִׁחִטָה (י' ו' א"ש) דְקָרִי חֲדָא מְגוֹ חֲדָא הָא דָּאֵס עֵלּוֹ לֹא
יִרְדּוּ שֶׁלֹּא הִיָּה יָכוֹל לְהוֹכִיחַ פִּירוּשׁ דְּפִסְלוֹ בְּקֶדֶשׁ אֵלֶּה מִכָּה דְכָל שְׁפִסְלוֹ
בְּקֶדֶשׁ דְּפִרְק חֻטָּאת הָעוֹף (ד' ע"ד ס' כ) הִרְי כִּן מְגוֹ חֲדָא וְגַם מִהֵיאָךְ דְּכָל
שְׁפִסְלוֹ בְּקֶדֶשׁ דְּפִי חֻטָּאת הָעוֹף אֵינוֹ יָכוֹל לְהוֹכִיחַ אֵלֶּה מִהֵיאָךְ לְדַלִּיל בְּסוֹךְ
דְּעוֹלָת הָעוֹף שְׁעָשְׂתָה לְמַטְּהָ וְהִרְי כִּן מְגוֹ חֲדָא תַרְתִּי וְשִׁחִיטָה יוֹ שְׁפִסְרִים וְגִרְסִים
חֲדָא מְגוֹ חֲדָא וְחֲדָא מְגוֹ תַרְתִּי וְקָרִי חֲדָא מְגוֹ חֲדָא הֵיאָךְ דְכָל שְׁפִסְלוֹ בְּקֶדֶשׁ
דְּפִרְק חֻטָּאת הָעוֹף לְפִי שְׁחִירָה לְצַבָּא לְדַלִּיל מִיָּה וְהֵיאָךְ דְמוֹצָא מִקְדָּשׁ קָרִי
חֲדָא מְגוֹ תַרְתִּי לְפִי שְׁחִירָה לְהֵיאָךְ דְּפִרְק חֻטָּאת הָעוֹף (ס' ד' ע"ד) (ס' ד' ע"ד)
דְּאִיכָא תַרְתִּי בִּצְ"ל כָּל שְׁפִסְלוֹ בְּקֶדֶשׁ וְרִישָׁא עוֹלָת הָעוֹף שְׁעָשְׂתָה לְמַטְּהָ כְמוֹ
שְׁפִירָשׁוֹ לְעִיל יוֹ:

והא דפ'יני רבה ורב יוסף פשיטא ליה ד"א. כלומר ממון דבר ר"ה יכר שפוט לו אי כרזה אי כרז יוסף דלחמ ר"א עולת זמת יחיד כו' כלומר עולה שהוקדשה ליקרב בזמת יחיד כגון לאחר שבאו לנזר ולגבועין ולגלגל שהותרו וזמרתו נעשות זמה דבר קדש עושה: **שהבניסה** פשיטא. פירש"י בזמת זמרת דחזכים (דף קט: קט:) כגון לאחר שחטתה *וקשה לר"א היכי קאמר מחילה לכל דבר הא לא איך דכפון כיון דנשחטה אלא נראה לפרש שהכניסה ליה חיה לפנים איך שהוקדשה ליקרב בזמת יחיד ים שהכניסה לזמת זכור קלטתה מחילה לכל דבר לענין כל הדברים האמורים צ"פ פרת תנאות (ומהם דף קט: קט:) דתנן מהם מה בין זמת יחיד לזמת זכור כיהון וכלי שרת ושחיטת כפון כו' וצ"י ר"א עלו מהו שירדו כו' האי עולת זמת יחיד דלחמ שדינה לשחוט כפון לפי שהכניסנה לפנים אם שחטו בדרוס ועלו מהו שירדו והשתא דייק מינה שה"ס מתקא מביטע ליה האי כלומר מהו שמן הדא ליה מקומן כפון שהיא זמה יחיד האי ארדץ פשיטא ליה כלומר דלא עולת זמת זכור דלחמיה ביה רבה ורב יוסף פשיטא ליה דאי כ"ד דמספקא ליה ידא איבעי ליה הא בריבא אלא שנוע מינה דפשיט ליה ומופרש שה"ס יאן הוי אחיה דבעיא בין ברבא ליה לבד יוסף חמא מגו חאל קא מבעיא ליה כלומר קצבי שגבלת זמת יחיד שהיא מקומן חמא עולת זמת זכור שאף פשוט לן יסא עד כאן לן קאמר רבה שהאזן אס עלו ירדו אלא משום דמחילה פסלה כלומר שנדר

העולה

חיד בשעת היתר הצמות ונמלך והכניסה לפנים לעזרה להקריבה במזבח:
קלטוה

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ג מהלכות
מעילה הלכה ד:
ב מ"י שס פ"ד הלכה ג:
ג מ"י פ"ו מהלכות
פקודים הלכה ט:
ד ה מ"י פ"ג מהלכות
מעילה הלכה ז:
ה ר מ"י פ"ו מהלכות
פקודים הלכה ט:
ו ז מ"י פ"ג שס הלכה ח:
ז ח מ"י פ"ד מהלכות
מעילה הלכה ז:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]